

ntamo

Heikki Niska

BALLADI
KUULTAVASTA
POJASTA

BALLADI KUULTAVASTA POJASTA

HEIKKI NISKA

Sataa lapsuuteen, runoja, Weilin + Göös, 1987
Nukunausta Nekkulaan, lastenrunoja, Elävien Runoilijoiden Seura, 1994
Miesten häät (nimellä Petri Karhusalo), runoja, Meikänainen Oy, 1995
Senioranssi, haikuja Suomesta, Elävien Runoilijoiden Seura, 1996
Pitäkää kiinni hatustanne!, lastenrunoja, Ihme Oy, 1998
Ulijasta väkiä, runoja, Sammakko, 2003
Mehtätähtejä ja uuen kylän outoja, runoja, Sammakko, 2005
Näläkä ja jano, lyhytproosaa, Edico Oy, 2006
Mitä ihimisekki sannoo!, lyhytproosaa, Edico Oy, 2007
Satakieli ja lakaisukone, lastenrunoja, Tammi, 2008
Taikakissan värit, lastenrunoja, WSOYpro, 2010
Yrren avaruusmuodot, lastenrunoja, WSOYpro, 2010
Peikkovaara, lastenrunoja, Tammi, 2011

Tekijä kiittää kirjastoapurahalautakuntaa ja Suomen Kirjailijaliittoa tuesta kirjan kirjoittamisessa.

© 2012 Heikki Niska

ISBN 978-952-215-194-0

TAITTO

Make Copies

KANNEN KUVA

Risto Moberg, sokeriakvatinta, 2007

VALMISTAJA

BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2012

ntamo

www.ntamo.net

Heikki Niska

**BALLADI
KUULTAVASTA
POJASTA**

ntamo

1 Verellä maalattu talo

AARRE

Seitsentuntinen lapsi,
aja seitsentuntisella hevosella
seitsentuntiselle jäälle,
pyydä haulta
seitsenkiloinen aarre!

Seitsentuntinen lapsi
lepää pilvireessä.
Isä itkee yönreunalla:
Korkein, ota sydämestäni
seitsenkiloinen kivi!

ARKA ARMAS

Neito utelee: Armaani,
miksi olet arka ja levoton,
miksi itket ja palelet?

Mies vastaa:

Äiti jätti minut suolle,
siellä kuiskivat kurjet
ja kadotettujen henget.
Siellä tuuli minut imetti,
käärmeennahoilla peitti.

METSÄ

Täällä lepäävät
veljensurmaajat,
ihmisrepaleet ja
elämänpuunsa kaatajat,
joita jo lapsina
kuristi kärsimyksen käärme.

Täällä lepäävät
äidit, jotka jättivät
pienokaisensa lumen kehtoon,
paholaisen palvojat
ja miehistä juopuneet miehet.

Täällä lepäävät
kirotuimmat,
tuudittajinaan
tuulilintu ja suon henki.

EKSYNYT ESIKOINEN

Esikoinen astuu eksytysheinän päälle,
painuu ympyränmuotoiseen ojaan.
Outo taika salpaa suun ja korvat,
isä huhuilee turhaan
kirkonkellojen soidessa.
Metsänhaltija ilmestyy punaisen paaden takaa,
tarjoaa pojalle mustia marjoja.
Maailma kääntyy nurin.
Esikoinen parahtaa, alkaa laulaa.

Heikki Niskan neljästoista kirja, kuudes aikuisten runokirja on Kalevalasta ja muusta kansan- ja uskonnollisesta perinteestä ponnistava luonnonläheinen, punaisenmusta balladi, teemoinaan muun muassa henkinen ja fyysinen väkivalta, rakkaudettomuus ja lasten kaltoin kohtelu. Keskeishahmoksi kasvaa Kullervo, joka tässä on pikemmin sitkeä selviytyjä kuin traaginen tuhoutuja. Niska kirjoittaa väkevää vapaata mitta, jossa aina välillä helähtää laulelmallisia sävyjä.

”Teos henkii Niskalle ominaista hellän-leikkisää hartautta.” (Liisa Enwald)

”Tämä on runoa eikä totta.” Jouni Tossavainen Niskan kokoelmasta *Ulijasta väkiä* (Sammakko 2003, Kiiltomato.net)

